

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Fiskeriministeriet har i de senere Aar faaet gentagne Anmodninger fra de lokale Fiskeriforeninger og Dansk Fiskeriforening om Tilladelse til at fiske Aal i Limfjorden med Skovlvod. Ministeriet har ikke været fri for at nære Betænkeligheder ved at give en saadan Tilladelse, bl. a. fordi det maa erkendes, at dette Redskab er mere effektivt end andre Redskaber og det derfor kunde befrygtes, at der vilde blive opfisket saa mange Aal, at det i Virkeligheden i det lange Løb vilde komme til at skade Fiskerne. Endvidere var man meget betænkelig med Hensyn til, hvorledes det vilde gaa med andet Fiskeri end Aalefiskeriet.

Da de paagældende Fiskere imidlertid fremdeles fremsatte Ønsket, lod vi Sagen undersøge af Biologisk Station, og efter den foretagne Undersøgelse kom Biologisk Station til det Resultat, at man ikke bør afvise et Forsøg med Skovlvod i Limfjorden, dog saaledes, at Forsøget kun skal strække sig over 2 Aar; det bliver et Forsøg paa visse Betingelser, som man har forhandlet med Organisationerne om.

Lovforslaget gaar ud paa, at Ministeren faar Bemyndigelse til i 2 Aar, 1938 og 1939, paa nærmere fastsatte Betingelser at tillade Anvendelse af Aaleskovlvod i Limfjorden.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i Folketinget, og jeg anbefaler det til Vedtagelse i det høje Landsting.

Severin Hansen: Det af den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri forelagte Lovforslag gaar jo ud paa en foreløbig Ændring af Saltvandsfiskeriloven af 31. Marts 1931 §§ 10 og 39, idet man nu giver Tilladelse til Anvendelse af Aaleskovlvod i Limfjorden.

Den ulovlige Maade, paa hvilken Fiskeriet i de senere Aar er foregaaet deroppe — man har vel ikke kunnet hindre dette fra Fiskerikontrollens Side —, har bevirket, at der blandt Fiskerne er opstaaet et udbredt Ønske om at faa dette Fiskeri gjort lovligt. Dette maa naturligvis ses paa Baggrund af, at over Halvdelen — hvis det da er rigtigt, hvad der er blevet mig fortalt — af de Fiskere, som driver Vodfiskeri deroppe i Sommer- og Efteraarstiden, har drevet saadan Fiskeri uden for Lovens Grund.

Nu er Spørgsmaalet jo det, om Fiskerne i det lange Løb vil faa nogen økonomisk Vinding ved, at man indfører denne Bestemmelse. Det har nemlig i mange, mange Tilfælde, beslægtede med dette, vist sig, at saa

længe en lille Del af Fiskerne kan bevæge sig uden for Lovens Grund med mere effektive Redskaber end de andre, har de ganske vist haft en bevislig Fordel. Men naar det samme bliver almindeligt tilladt — saadan som man altsaa foreslaar det her —, bliver der jo altid flere om at dele Udbyttet. Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det naturligvis i det foreliggende Tilfælde ikke alene bliver Limfjordsfiskerne, der faar Udbyttet af Fiskeriet deroppe paa Fjorden — hvis der da ellers bliver nogen økonomisk Vinding. Fiskere andre Steder fra i Landet har lige saa god Lejlighed til og Mulighed for at deltage i det paagældende Fiskeri, der nu gøres lovligt, og vil naturligvis gøre det, forudsat at de Forventninger om et større og mere lønnende Fiskeri, som man gør sig Forhaabninger om, opfyldes.

Man har fra forskellige Sider talt om, at Fiskebestanden vilde ødelægges ved Brug af Aaleskovlvod. Alle Redskaber er mere eller mindre skadelige, ikke mindst for Fiskekyngelen, fordi de jo tager Fiskene. Men Fiskerne er selv Herrer over dette derigennem, at de kan udvise Skaansomhed og Hensyntagen til den Nytteskab, de faar indenbords, og som hurtigst mulig bør kastes ud igen.

Som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget har Biologisk Station haft visse Betænkeligheder ved at gaa med til denne udvidede Tilladelse til Anvendelse af Skovlvod over for anden Fiskebestand end Aal, men har dog i Realiteten ikke modsat sig at gaa ind for dette.

Lovforslaget er egentlig kun et Bemyndigelseslovforslag for den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, idet den højtærede Minister skal fastsætte nærmere Betingelser for Anvendelse af Aaleskovlvod i Limfjorden. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om man har overvejet, hvad disse Betingelser, disse nærmere Regler for Brug af Aaleskovlvod i Limfjorden skal gaa ud paa.

Til Slut vil jeg udtale Haabet om, at Loven, som antagelig gennemføres ogsaa i dette høje Ting, vil skabe Ro paa Limfjorden og gøre Ende paa de ulovlige og uholdbare Forhold, som har raadet deroppe i flere Aar. Naar Loven saa har virket i 2 Aar, som Hensigten er, kan der jo tales om Sagerne, og vi kan saa til den 1. e, om den midlertidige Ordning har bragt Fiskerne økonomisk Fordel. I Haab om, at dette maa blive Tilfældet, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.